

70. seminář ASTROTHEOLOGIE Ing. J.Popelky

Jak funguje život Významnost lidské mysli Dvanáct složek mysli (Váhy – mysl)

(Dům techniky, Ostrava-Mar.Hory, 3.4.2010)

Pokud chce člověk splnit svoji nejdůležitější věc v životě, měl by se snažit pochopit Život. Je zde problém, a je to paradox, že živá Bytost by si měla uvědomovat, že to nejcennější co má, je to, že je živá. Každý průměrný člověk se bojí o svůj život. V podstatě se nebojí o svůj život, ale o své tělo.

Poznámka posluchačky: Mají spíše strach z bolesti.

J.P.: Nejen z bolesti, někdo má strach ze ztráty života, ze smrti. Přirozené je, že by měl člověk mít strach z toho, že přestane existovat. Pokud ztratím tělo a budu existovat dál, nic se neděje. Problém je v tom, že jsou lidé, kteří se vypracovali na takový stupeň, že si myslí, že když ztratí tělo (pozemská smrt), jejich existence nezanikne, ale že budou existovat v nějakém beztvarem bytí. Mnoho lidí, kteří věří v konečnost existence, uvažují tak, že když zemřou, přestanou existovat a nic existovat nebude. Člověk by měl přirozeně cítit, že Život je něco posvátného. Myslím, že pokud není člověk zdegenerovaný na mentální úrovni, měl by cítit touhu po Životě. Tato touha by měla být spojena s tím, že Život by měl být pochopen. Většina lidí po Životě netouží, ale touží jen po nějakých smyslových a tělesných prožitcích.

Toužit po Životě znamená – toužit po Lásce, po Moudrosti a po užitečnosti. To se neděje. Pokud se najdou tzv. duchovní hledači, někteří se přimknou k nějakému duchovnímu, filozofickému či náboženskému směru, něco je na tom baví, chytí se toho, věří v to a uznávají nějaký směr po celý život a to, že nedochází k nějakým výsledkům, je pro ně vedlejší (správná filozofie a směr vždy přináší člověku konkrétní praktické výsledky). Tito lidé si dodávají naději tím, že se třeba ty výsledky projeví po smrti.

Dnes je těžké se vyznat v duchovnu, protože těchto směrů je hodně. Všechny tyto směry se dopouštějí zásadní chyby, nechápou významnost lidské mysli. Kdyby to chápali, budou to ve své nauce zdůrazňovat. Na posledních seminářích jsem hovořil o mozkové mysli a hrudní mysli. To bylo jen takové hrubé rozlišení. Mysl, která souvisí s hlavou (především s předním mozkem) je neschopná uchopit Život, naše pravé Já. Lidé, kteří navštěvují kostel a jsou členy nějakého dogmatického křesťanství, se sice modlí k Ježíši, ale většinou je jejich náboženství v mozku. Je zákonité, že taková lidé nemohou dojít k praktickým duchovním prožitkům. Jak by ale tito lidé mohli opustit svět mozkové mysli, když jim nikdo neřekne, že existuje jiná mysl. A kdo by jim to měl říct? Vždyť věda je dnes pomalu více než Bůh a zdůrazňuje pouze mozek. A černí mágové, kteří vědí, se snaží pořádně lidi zabednit v mozkové mysli. Jak se to dělá? Musí bombardovat smysly, které jsou umístěny na hlavě, oči, tedy neustále musí něco předkládat v televizi, nebo chtějí vyvolat zájem lidí o sportovní utkání, koncerty atd. tyto aktivity se nás snaží udržovat ve stavu, kdy máme hodně potravy pro oči, uši a aby nepřišel zkrátka jazyk, zvyšují se pořady o vaření a předkládají se recepty ve zvýšené míře. To je děláno z jednoho důvodu, aby byl člověk udržován ve světě mozkové mysli.

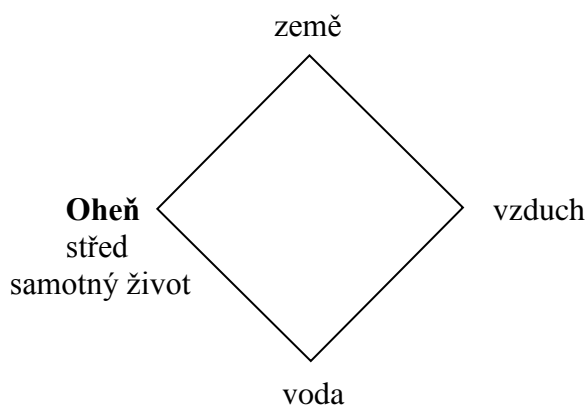
Lidé, jako byl E. Swedenborg, J. Lorber, měli tak otevřené srdce, že když k nim srdce začalo promlouvat, ihned pochopili, že Hlas Boha se neslyší v mozku, ale v hrudi. Bůh sídlí v hrudi, v duchovním srdci, On tímto srdcem přímo je. V hrudi ale také sídlí to něco, co je schopno zachycovat Hlas Boží. To je hrudní mysl. Pokud chce někdo inspirovat v první řadě sám sebe k nalezení Boha, a chce s Ním mít živý kontakt, takový člověk musí v první řadě

inspirovat sám sebe k tomu, aby si aktivovat svoji hrudní mysl. Pak může také inspirovat jiné lidi, kterým bude zdůrazňovat přítomnost hrudní mysli a její významnost a důležitost. I člověk, který se narodí s nějakými duchovními talenty, musí zápasit s přirozeností mozkové mysli, která se snaží mít převahu nad hrudní myslí. Také ho to stojí velké úsilí a roky a roky nějaké vnitřní práce, než mozkovou mysl zkrátí a přinutí ji, aby se oddala hrudní myslí. Mozková mysl musí sama sebe nutit k tomu, aby se podrobila hrudní myslí, ale přesnější je, že mozková mysl musí hrudní mysl aktivovat.

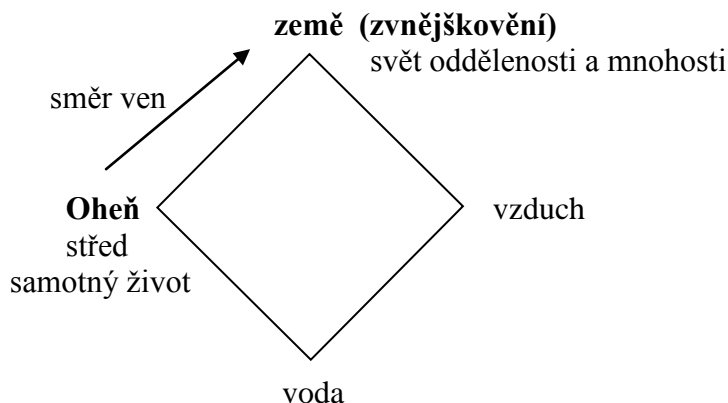
Na lidské rovině je velmi důležitý vztah mezi mužem a ženou. To se dotýká každého z nás. Polarita muž – žena se může projevit na různých úrovních. Můžete to třeba vnímat tak, že Duch (oheň) je mužský a mysl (vzduch) je ženská. Z duchovního hlediska je to, co je uprostřed, muž a co je na okraji, je žena. Pokud to vztáhneme na úroveň mysli, můžeme říct, že mozková mysl je muž a hrudní mysl je žena. Je to paradox, že mozková (vnější, racionální, tělesná) mysl se musí samozřejmě po určitou dobu rozvíjet, musí se pěstovat. Pokud ale mozková mysl dosáhne určité zralosti, musí si uvědomit přítomnost hrudní mysli a musí se snažit tuto hrudní mysl probudit. Je to přesně to samé, jako příběh O šípkové Růžence. Je zde nějaká princezna, která spí, a musí přijít nějaký muž, princ, který polibkem (či nějakým intenzivnějším způsobem) ji probudí k životu. Mozková mysl může žít sama svým nezávislým životem, nemusí hrudní mysl potřebovat pro svůj život, ale mozková mysl se musí jednou dostat k tomu, že život, který ona vytváří a který je mozkiem prožíván, už není pro ni dostatečně kvalitní. Tato mozková mysl by měla hledat alternativy, jak udělat tento život lepší, plnější, šťastnější. V té chvíli musí být přivedena k poznání, že existuje partnerka, která sídlí v hrudi, ale ona spí, protože byla dlouhou dobu nevyužívána, nebyl někdo, kdo by měl s ní poměr. V tomto okamžiku se princ musí snažit ji probudit k životu. Potom vzniknou dva partneři. Není řečeno, že až se probudí hrudní mysl, mozková mysl přestane existovat, ona bude také potřebná a nastane vyvážená, harmonická souhra mezi těmito dvěma myslmi. Princ musí tuto hrudní mysl oživit. To je ten důvod, že jsem vždy zdůrazňoval, že v rámci meditace se nesmí otupovat tělesné vědomí, které souvisí s tělesnou mozkovou myslí. Tento muž (princ) musí být v rámci meditace v plné síle, protože kdyby nebyl v maximální síle, nemá ani možnost někoho oplodňovat. To je pak ten problém, když někdo začne mysl uklidňovat či ji dokonce chce zrušit, aby mohl proniknout do duchovního světa. To ale nejde. Mužská mysl musí být v plné síle a ostrosti, akorát se musí zaměřit do hrudi, aby tuto hrudní mysl aktivovala. Je to mnohem složitější, ale zatím nám to stačí říct si to takto jednoduše.

Jak funguje život (z pozice Boha – Ducha):

Spojitosť čtyř živlů:

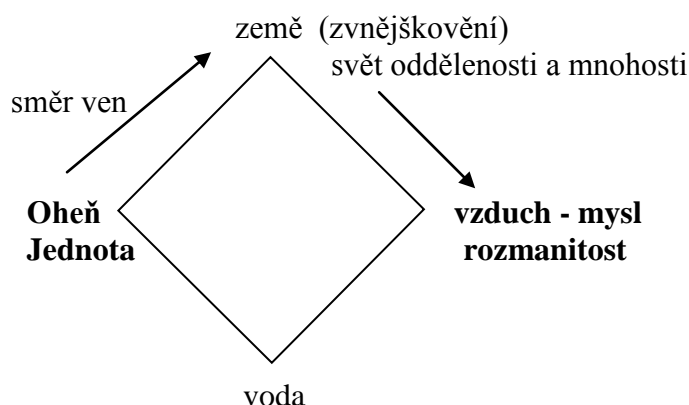

Nejdříve je oheň, střed, samotný život. Protože zdroj života je střed ve všem, ať je to kámen, rostlina, či člověk, střed nemůže být statický a neměnný, nic nedělající. Kdyby život nic nevytvářel, není to život, ale něco mrtvého. Pokud chce střed něco činit a nějakým způsobem se hýbat, nemá jinou možnost než jít směrem ven. Střed nemůže jít více do sebe, protože to je samotný střed. Proces, kdy jde něco ven, nazýváme zemí:

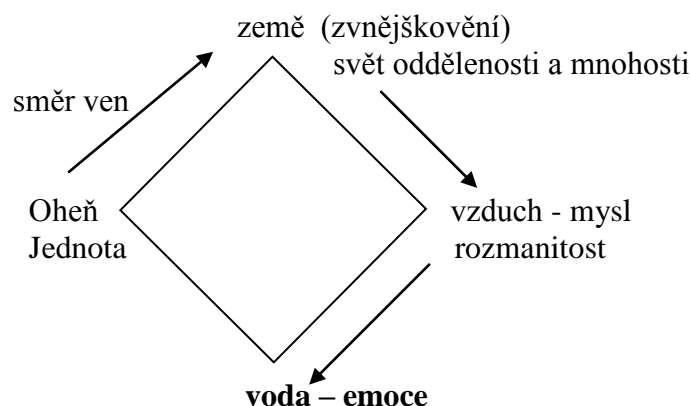
Země je Duch, který je v procesu vystupování směrem ven. Pokud vystupujete ze středu směrem ven, ve středu je jednota, je to bod, jednička. Pokud opustíte bod, dochází k narušení jednoty a vzniká svět oddělenosti a mnohosti. Mnozí myslitelé zde říkají, že jestliže Bůh představuje jednotu, polarita jednoty je mnohost. To ale není pravda. Opakem jednoty není mnohost. Mnohost je již sice něco jiného než jednota, ale není to polarita. Teprve ve vnějšku si začnete uvědomovat (protože vidíte různé věci), že tyto věci jsou od sebe navzájem odlišné. Když oživující střed něco ze sebe vypustí směrem ven, teprve tehdy dochází k zjišťování, že podstatou života je to, že nikdy ze sebe nevypustí dvě stejné věci. Každá věc, která z něj vystoupí, je vždy v něčem jiná. Neexistují dvě úplně stejné věci.

Právě proto jsme teprve v mysli schopni vnímat a prožívat tuto odlišnost. V mysli si uvědomujeme tuto rozmanitost, která činí život zajímavým. Mysl je zásadní polarita života. Protipólem jednoty je rozmanitost:

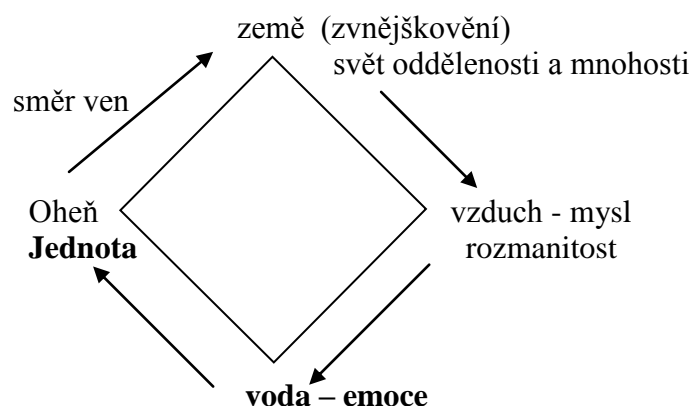

Když máte nějaké duchovní směry, které hlásají, že musíte splynout s Božstvím a dostat se do jednoty a potom už navěky v této jednotě zůstanete, to nevystihuje celou pravdu. Pravda je taková, že jednota chce být v kontaktu se svým protipólem – rozmanitostí. Teprve tehdy vzniká něco, co by mělo být udržováno v harmonii: Duchovní svět a mentální svět. To je to opravdové manželství, kdy Duch harmonicky kooperuje s myslí. Proto Duchu mimořádně záleží na mysli. Duch by bez mysli nemohl sám sebe plně prožívat! Nemohlo by

dojít k prožívání rozmanitosti různých kvalit, pokud by předtím neproběhl proces vystupování ze středu směrem ven a tím pádem proces rozčleňování. Když dochází k rozčleňování, osamostatňování na jednotlivé částice, teprve tehdy můžete tyto částice srovnávat a porovnávat a vidíte rozdíly. V okamžiku, kdy ve své mysli vnímáte rozdíly (a právě proto říkám, že mysl je vědomí rozmanitosti), samozřejmě srovnáváním těchto rozmanitých kvalit v něm vznikají emoce, kdy začnete cítit, že některé kvality jsou vám blízké a chcete se s nimi jakoby ztotožnit. Máte tak potřebu se s něčím spojit:

Pokud vnímáte kvality, které jsou vám přitažlivé, dáváte je jakoby k sobě a spojujete je, snažíte se je přitáhnout k sobě natolik, až se s nimi dostáváte do jednoty:

Můžete se na to dívat z jiného hlediska. V okamžiku, kdy v mysli registrujete nějaké kvality, které jsou rozdílné, některá z těchto kvalit ve vás vyvolává intenzivní citění (zaktivuje se emotivita), které nastává proto, že pouze určitá myšlenka (kvalita) vás vede zpět do vašeho zdroje. Myšlenka, která ve vás nevyvolává nějaký intenzivní pocit a prožitek, není určena k tomu, aby vás přivedla ke středu, k Duchu. Pokud dochází k nějaké přitažlivosti, cítíte, že se začínáte s něčím sjednocovat a tak se dostat do nějakého oživujícího středu.

Toto je jednoduchý model, jak pracuje život. Je zde vysvětleno, proč musí existovat svět Ducha, svět hmoty, svět mysli a svět emocí. Kdybychom si vzali znamení z horoskopu a nakreslili tento kříž, byl by zde Beran, Kozoroh, Váhy a Rak. My jdeme nyní opačným směrem, ale to jen proto, že jsem si vybral jeden kříž. Pokud máme celý zvěrokruh, jdeme vlastně správným směrem, za Beranem je Býk, což je zemské znamení, tedy dodržujeme tento rytmus – oheň, země, vzduch a voda. Pokud zde nemám zvěrokruh a kreslím pouze čtyři živly, postupuji tímto směrem – v kříži. V plném zvěrokruhu půjdete opačným směrem.

Vysvětlili jsme si tento proces z pozice Ducha. Život je Duch. Pokud chceme něco vysvětlovat na principiální rovině, musíme to vysvětlit z pozice Života. Střed se musí hýbat. Střed (jednota) nemůže jít do většího středu, může jít jedine směrem ven. Když jdu ven, dochází k rozčleňování, a teprve tehdy můžu vnímat rozdílnost. Pokud vnímám rozdílnost, tak se neubráním tomu, že přítomnost určitých rozdílných kvalit ve mně vyvolává emotivitu, touhu se s něčím spojit. Uvědomte si, že je někdo, kdo musí jít směrem ven a tím, jak vystupuje ze sebe ven, se dostává do pozice, která je přesně opačná vůči tomu, ze kterého to vzešlo. Kvalita, která je protipólná, skrze sjednocování (spojování) se dostává zpět k sobě. Zde si uvědomte, že procesem sjednocování (emočního vybuzení) se ve vás aktivují síly, kdy se původně separované složky spojí zase do jednoty, takže jedine skrze emoce se můžete dostat do jednoty.

Tento proces probíhá neustále dokola. Jednota je počátek všeho, ale uvědomte si, jak stále rotujeme, že je to voda (emotivita – snaha pronikat do nitra), proces sjednocování a spojování, který nakonec vytváří zdroj – jednotu. Emotivita nás vede čím dál hlouběji, až nakonec v té největší hloubce najdete svůj střed – jednotu.

Jestliže je někdo či něco někým vytvořen, a má svého rodiče, je samozřejmě na něm emočně závislý a má k němu silný emoční vztah. Pokud někteří rodiče odloží své děti, kteří pak dostanou adoptivní rodiče a v dospělém věku se dozví, že to nejsou jejich praví rodiče, mají najednou velkou potřebu je najít. To je psychická regrese – závislost na minulosti. Duch ale nemůže jít zpět, pokud je v jednotě, může jít jedine směrem ven. Může sice emočně reagovat na směr zpět (vodu), ale jeho směr je jít vpřed. Stejně tak jako země (hmota) by neměla být emočně závislá na Duchu, ale musí jít dopředu. Taktéž mysl by se neměla vracet zpět k zemi, ale měla by vytvářet svět emocí. To je přirozený způsob, jak dýchá a pulsuje život. Tím jsme si zopakovali, jak to funguje z pozice Ducha. Řekli jsme si, jak oheň – Duch potřebuje duši – mysl, jak jednota potřebuje rozmanitost. Neklamným důkazem, že pravé manželství, kdy jednota potřebuje rozmanitost je, že máme jednoho Boha, ale když se podíváte v noci na oblohu, to je rozmanitost! Tak jako je Bůh absolutní a nekonečná jednota, tak tento nekonečný se také může projevit nekonečnou rozmanitostí. Kdyby neexistoval svět rozmanitosti, Bůh by popíral sám sebe – základní princip, že jednota a rozmanitost patří k sobě a jsou to protipóly, které se vzájemně potřebují.

U procesu vystupování ze sebe směrem ven je protipólem proces, kdy vstupujete do sebe, dovnitř. To jsou také dvě polarity, které se navzájem potřebují. Osamocenost, nezávislost (země) a polaritou je skupina (voda).

Z určitého pohledu jsme si vysvětlili, proč je u Ducha důležitá mysl a že bez mysli nemůže Duch být. Ten, kdo hledá Život a nezdůrazňuje významnost mysli, nehledá pravý Život.

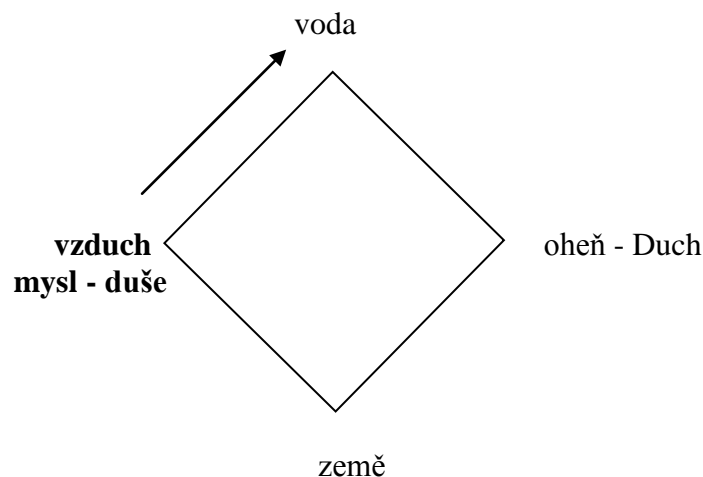
Mnohokrát jsem opakoval, že zde máme samotný střed života, který vystupuje směrem ven (hmota) a pak máme svět mysli. A říkal jsem, že zde je paradox, pokud chápeme, že i když je hmota zvnějškovění, je mysl hmotnější než hmota. Mysl je ještě větší vystoupení navenek než samotná hmota. Nesmíme to chápat z pozice trojrozměrného prostoru. Základní podstatou života je to, že pokud něco existuje, potřebuje to svůj protipól (něco, co je přesně opačné). Nosné téma Ducha je jednota. Protipólem jednoty je rozmanitost, odlišnost. Proto je Bůh a tolik světů. A jeden svět se současně skládá z téměř nekonečného počtu atomů, které jsou přitom každý jiný. Takto chápejte vzdálenost. Z jednoty vystupuje hmota, která se dostává do určité vzdálenosti od Ducha (středu). Hmota ale není protipól. Samostatnost (země – hmota) ještě není protipólem Ducha – jednoty. Protipólem je až rozdílnost – mysl. Hmota nepředstavuje princip, který je opačný jednotě. Pokud jste nějaký mimořádný individualista, tak individualista přece potřebuje svoji samostatnost, že? Individualista nesnáší, když ho někdo omezuje, či ho nutí se chovat na základě nějakých požadavků ostatních, individualista

se necítí ve skupině dobře, je mu mnohem přirozenější, když se osamostatní a může fungovat dle sebe. Země tedy není samotným protipólem jednoty. Protipólem se stává až vzduch – rozmanitost. Tento protipól je z duchovního hlediska ta největší vzdálenost. Nechápejte to z pozice fyzické prostorovosti, to je o duchovní prostorovosti. Maximální vzdálenost = protipól.

Z pozice myslí:

My se ale nacházíme v tomto stavu: Co nám bylo bližší, když jsme přicházeli do tohoto světa, náš Duch nebo naše mysl? S čím jsme byli více ztotožnění? S myslí. Je dobře, že víme, jak to funguje z pozice Boha –Ducha, je dobré to vědět. My víme, že je mysl důležitá pro Boha, ale současně bychom měli cítit potřebu – najít Boha. Tak jako je mysl protipólem Duchu a Duch tento protipól potřebuje, protože je to podstata života, tak samozřejmě i mysl potřebuje protipól. A to je Duch. Jestliže existuje mysl, která necítí potřebu mít protipól, taková mysl nežije, či ignoruje Život. Protipólem myslí (naší schopnosti vnímat rozmanitost) je jednotu. To je esence života. Mysl by měla automaticky hledat svůj protipól – Boha – pravé Já. Pokud se setkáváte s lidmi (jejich určitým způsobem uvažování), který vůbec neusiluje o jednotu – o Ducha, to jsou lidé, kteří ignorují Život! Protože jsme v našem současném stavu více mysl než Duch, a tato mentální bytost by měla hledat Boha, musíme si nyní nakreslit model, jak je to z pozice myslí.

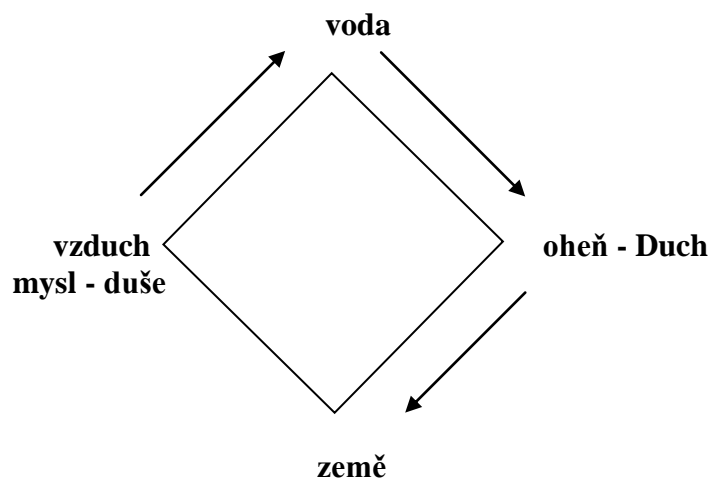
To, co platilo pro Boha, neplatilo pro nás, pro nás platí tento model:

Tato duše by měla usilovat o svůj protipól, našeho Duchu, se kterým bychom měli být stejně sjednoceni, jako jsme sjednoceni se svojí duší. Tento model nám vysvětluje, jak máme fungovat (naše mysl).

U prvního modelu byl oheň, který je střed a který nemůže jít nikde jinde než směrem ze sebe ven (k zemi). To znamená, že voda je sice nitro a země je vnějšek, ale protože mysl představuje protipól Duchu, tak to, co je u Duchu, je u myslí přesně naopak. Když máte nějakou skutečnost, nějaký objekt a mysl je zrcadlo, tak v zrcadle to vidíte přesně naopak. To, co je ve skutečnosti pravé, vidíte v zrcadle jako levé a naopak. Mysl musí ze sebe (stejně jako Duch) vystoupit směrem ven. Jestliže u Duchu vystoupit směrem ven znamená vystoupit opravdu směrem ven, u myslí je to přesně naopak, pokud chce mysl vystoupit ze sebe ven, musí vstoupit do nitra. Duch vystupuje směrem ven do světa vnějškovosti. Mysl jako protipól Duchu vystupuje směrem ven do nitra. My jako myšlenkové skutečnosti musíme ze sebe vystupovat směrem dovnitř, do nitra. Když mysl vstoupí (navenek) do nitra, skrze nitro si začnete uvědomovat jednotu, střed – Duchu, pravé Já. Uvědomíte si, že tento Duch je pro

duši ta největší vzdálenost. Když si začnete uvědomovat oheň – naše pravé Já, začnete si uvědomovat, že naše pravé Já má neustálou potřebu se projevovat navenek.

V okamžiku, kdy si začnete uvědomovat, že vaše pravé Já má neustále tendenci se projevovat navenek, začnete si uvědomovat, že vaše pravé Já má zájem, aby vznikl svět rozdílnosti, samostatnosti. A protože svět samostatnosti (země) vám umožňuje vnímat svět rozdílnosti, tím se konstituuje vaše existence. Ve světě mysli je to přesně naopak než je to u Boha. Kdo je tedy pro nás rodičem? Země. Bez země (hmoty) by mysl nemohla být. To vám vysvětluje, proč je mysl tak emočně vázána na hmotu. Mysl instinktivně cítí, že kdyby nebylo hmoty, není ani ona. proto je u většiny lidí jejich mysl poutaná k matérii, to znamená, že to jsou nedospělé děti, kteří se stále drží své maminky (svého zdroje) a nejsou schopny se z toho vymanit, protože tento model říká, že mysl by se měla projevovat navenek tak, že vstupuje do nitra (voda). Pokud je mysl vázána na svůj zdroj (zemi) není to projevování se mysli, ale její potlačování, vrácení se ke kořenům, rodičům, ale svůj život tím popírá.

Jaké to má praktické dopady pro nás jakožto pro hledače? Máte schopnost myslet, existovat jako mentální bytost (duše). Pokud se přistihujete, že se neustále zaobíráte hmotou a hmotnými jevy a fakty, jste jako to malé dítě, které se stále obrací ke své mamince. Duše, která se chce projevit, se musí neustále snažit vstupovat do nitra. Pro duši vstupování do nitra ukazuje, že je natolik vyspělá, že se umí projevit navenek. Jenom malé dítě chce být pořád s maminkou a bojí se projevit. Teprve duše, která je už silná a má sílu a odvahu se projevovat navenek, to znamená – vstupovat do nitra. To také znamená, že taková duše se nebojí pohybovat se v emočním světě. Teprve v emočním světě se může setkat se svým protipólem - pravým Já. To bychom měli neustále aplikovat.

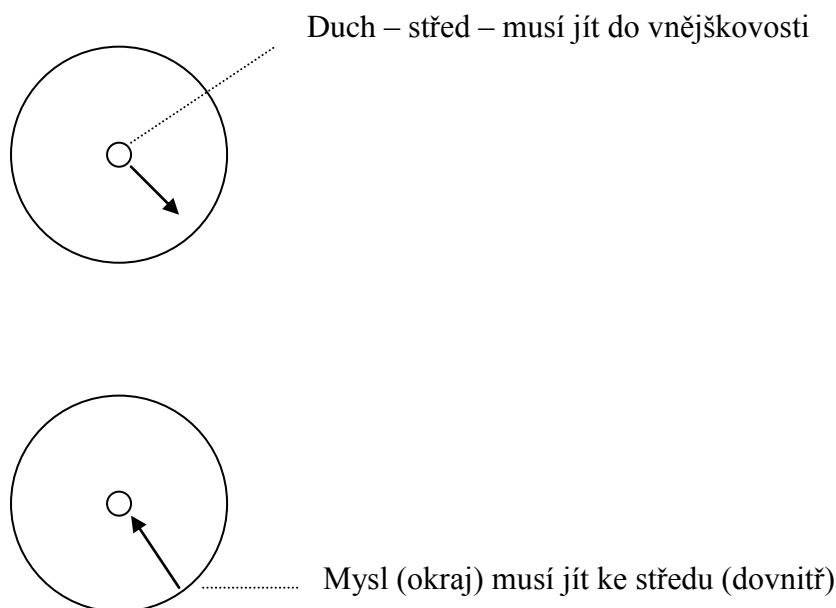
Říkal jsem, že jednota se nespokojí s jednotou, potřebuje svůj protipól – rozmanitost. Rozmanitost je jediné slovo pro bohatství. Bohatství není o množství, ale je to o množství rozdílnosti, kdy se setkáváme s různými kvalitami. Představte si, že bude Bůh, který má k dispozici obrovskou louku, a on by tam vysadil jen samé pampelišky. Bude to bohatý Bůh, když pampelišek budou miliardy? Ne. On tam může dát stejné množství rostlin, ale každá bude jiná, bude mít jinou barvu, jiný tvar, jinou vůni. Bude to bohatý Bůh? Ano! Bohatství není o kvantitě, ale o rozmanitosti. Z tohoto důvodu potřebuje jediný Bůh svět rozmanitosti a od toho je mysl, protože jedinečně skrze mysl je to možné zrealizovat.

Jiný pohled: Pro mysl je směr ven sestupování dovnitř, Duch má jako sedmičku rozmanitost a mysl tam má jednotu. To nám říká, že skrze mysl, kdy tato mysl v sedmém domě objeví

Ducha, ale každá ta duše Ho vidí s jinou tváří. Kdyby nebylo myslí, což je schopnost – vědomí rozmanitosti, v tu chvíli by každá duše nacházela stejného Boha. Myslíte si, že jednotě, která chce zažívat bohatství a rozmanitost, by stačilo, aby byla pokaždé zachycována stejným způsobem? Díky tomu, že duše – mysl je vědomí rozmanitosti, tak když každá duše vstupuje do nitra, začne si uvědomovat jednotu – střed, ale protože zde je to naruby, jednička je rozmanitost, sedmička je jednota, ale sedmička je pořád sedmička – schopnost vnímat rozmanitost, takže tato jednota je vnímána rozmanitě. Tak má každá duše možnost vnímat Jednoho Boha s jinou tváří. To také Bůh vyžaduje, aby měl možnost se ukazovat rozmanitě.

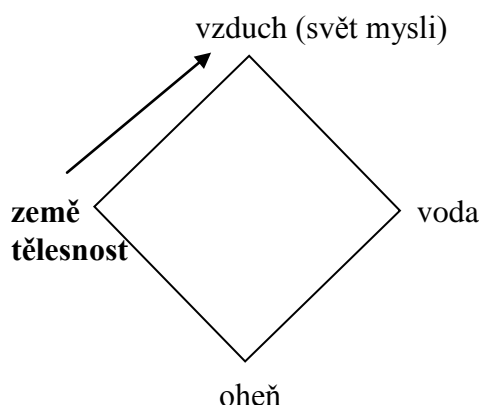
I rostlinka má duši. Duše rostlinky vnímá Boha zase s jinou tváří, vnímá ho jinak než duše zvířete a než duše člověka. I lidské duše vnímají toho jednoho rozmanitým způsobem. A to Bůh chce. Ten jeden jediný chce být bohatý, rozmanitý! Zákonitě chápete, proč se Bůh potřebuje projevat navenek, ve světě separovaných forem, protože každá tvář Boha tím, že vstoupí do samostatné formy, získává na své samostatnosti. V jednotě by byly různé tváře jednoho vnímány pořád jako jedná tvář. Představte si nějakou kouli, na které by byly různé tváře. Pořád to je jedna koule. Tím, že vzniká svět separovaných forem, každá ta tvář může vstoupit do jedné tělesné formy. To znamená, že z jednoho Boha mohou vzniknout různí Bohové. To by nebylo možné, pokud by nebyla možnost vnímat toho jednoho mnohými způsoby. Každá specifická tvář Boha může být spatřena jedině v duši, myslí a teprve tehdy duše cítí, jak se objevením nové podoby Boha tato specifická podoba potřebuje vyčlenit a osamostatnit. To vše nám ukazuje zvěrokruh.

Vysvětlili jsme si, jak to funguje u Ducha. Ten samý model funguje ve všem, včetně myslí. V myslí tentýž model funguje přesně naopak. U Ducha vystoupit směrem ven je vystoupit směrem ven. U myslí vystoupit směrem ven znamená vstupovat do nitra. U Ducha je protipól mysl (svět rozmanitosti). U duše je protipól svět jednoty, ale protože sedmička je rozmanitost, je svět jednoty vnímán rozmanitým způsobem. U Ducha ze světa rozmanitosti vstupujeme do světa zvnitřňování, čili spojování (světa emocí) a u duše z rozmanitého Ducha vstupujeme do čtverky – kde je to v tomto případě přesně naopak, čili vystupování směrem ven (do hmoty). Promýšlejte si to.

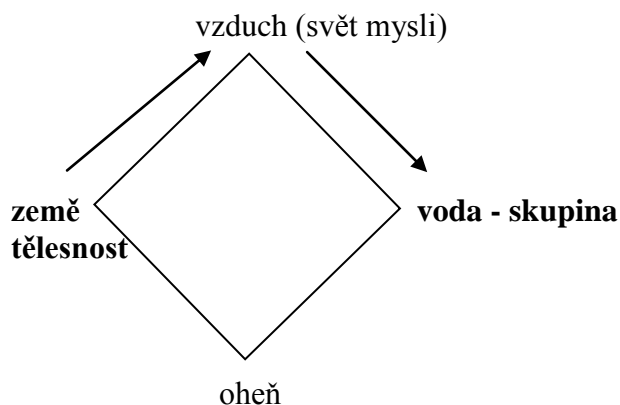

Je to naše duše, která hledá Boha a jedině skrze mysl může být Duch objeven. Né skrze tělo. Většina lidí se vnímá jako tělo. Oni ale nejsou tělo, oni si to jen myslí. Stejně to dělá jejich duše. To je ta duše, která se stále upíná ke svojí mamince (protože hmota – vnějškovost stvořila mysl). Proto si myslí, že jsou tělo. Jejich duše silně emočně lne k hmotě a proto je to nutí si myslet, že jsou tělem. Jak by ale měla fungovat tělesnost (hmota – země)?

Z pozice země – tělesnosti:

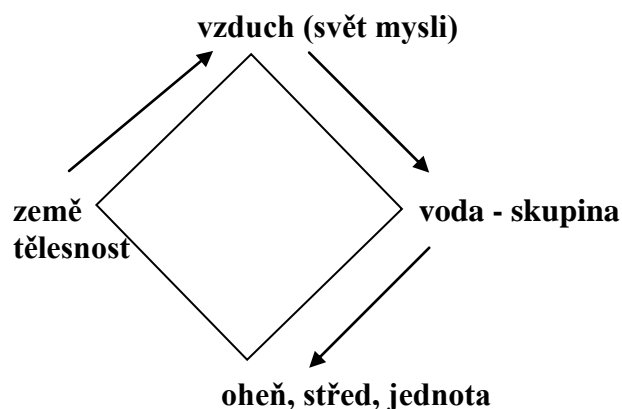

Zde se nepřímě dotýkáme hrudní a mozkové myslí. Země je proces vycházení směrem ven. Kdo by měl lépe rozumět procesu vystupování směrem ven než země? Země sama by to měla nejlépe vědět. Pro zemi (hmotu) vystupovat ze sebe směrem ven znamená jít do myslí. Pokud existuje tělesná bytost, měla by projevit svoji dospělost a nebát se projevit směrem ven, tedy vstupovat do světa myslí. Vidíte, že fyzická bytost se projevuje (měla by se vědomě projevovat) myšlenkovým světem. Měli bychom si uvědomovat, že pokud jsme s nějakým člověkem, nedívejte se, co má na sobě, jakou má tvář či postavu, ale vnímejte, co vám říká a jaké projevuje myšlenky. Tím vnímáte skutečnost pozemského člověka, to je jeho projevení se směrem ven. Jestliže je někdo tělesný a uvědomuje si přítomnost dalších tělesných bytostí, automaticky si uvědomuje svět rozdílnosti – myšlenkový svět. Teprve když si začnete uvědomovat, když hmota – země vystoupí směrem ven, a začne si uvědomovat svět rozmanitosti, potom si začne uvědomovat svět emocí. Svět rozdílných a rozmanitých kvalit ve vás vyvolává potřebu se s něčím spojit. Země (samostatnost a separace) má svůj protipól – skupinu.

Ale protože je jednička jednota – ztotožnění se sám se sebou a sedmička je protipól – rozmanitost, začne si člověk uvědomovat rozmanitost skupin. To vám taky vysvětluje, že

když je někde tvar, tělo, protipólem těla je skupina, ale protože je skupina protipólem (sedmička pro zemi), sedmička je vnímání rozmanitosti, tedy si můžete uvědomovat rozmanitost skupin. Je to jednoduchý model. Kolik máš těl? Jedno. Jsou tam rozmanité skupiny? Jsou. Jedna skupina je srdce, další jsou ledviny, játra atd. Kdyby nevzniklo tělo (hmota, samostatnost a hmota je proces separace a když vystupujete ven ze středu, vzniká hmota, tělo), nemohl by existovat protipól skupina. Ale protože tato skupina je v tomto případě sedmičkou pro jedničku, a sedmička je o rozmanitosti, takže samostatná skutečnost vnímá rozmanitost skupin. To vám vysvětluje, proč je člověk (lidstvo) jakožto jedno tělo a je zde i protipól – rozmanitost, proto jsou běloši, černoši, různé národy, jsou to určité skupiny, které se liší od jiných skupin. To není samo od sebe, že to tak je, ale to je životní model. Vidíte, že i v rámci jednoho vašeho těla musí být rozmanité skupiny. Vidíte, že je zde něco, co nemůže existovat bez svého protipólu. Země – vycházení směrem ven má svůj protipól ve vcházení směrem dovnitř (voda). Dá se říct, že každá fyzická bytost vnímá rozmanité vstupování dovnitř. Jednotlivé fyzické tělo potřebuje vnímat rozmanitost skupin. Když si uvědomujete rozmanitost skupin, začnete si uvědomovat, že každá skupina má něco společného. Když vidíte černochoy, co mají společného? Černou kůži. Tato skupina má nějaký společný střed, nějakou jednotu (oheň).

Tato jednota je v konečném důsledku Bůh. Fyzická bytost teprve skrze vzduch si začne uvědomovat rozmanitost skupin a díky tomu si nakonec začnete uvědomovat nějakou jednotu. Když jste nějaká fyzická bytost a žijete v Evropě, jste v separovaném specifickém prostředí. Tím pádem si začnete uvědomovat, že nějaká skupina má křesťanství, jiná skupina má Alláha, další skupina má Buddhu. Uvědomujete si, že každá ta skupina má nějaké ohnisko, ale porovnáváním těchto rozdílných středů nakonec dojdete k tomu, že musí být jeden Bůh. tak si začnete uvědomovat střed všech středů – vaše pravé Já.

Když máte pravé Já, hned cítíte, že toto Já se chce projevit navenek. Neměli byste fyzické tělo, kdyby se vaše Já nechtělo projevit navenek. Díky tomu, že Já má potřebu se projevit navenek a proto tady jsme (aby se každá Boží tvář osamostatnila a projevila), tak pro zemi maminkou je Já – Duch (oheň). Dospělá fyzická bytost se má projevovat světem myšlenek, svou myslí. Pokud je nedospělá fyzická bytost, neustále se obrací ke svému Já, a protože ještě toto Já navíc špatně chápou, tak to je to, čemu říkáme egoismus. Představte si, že někdo je fyzická bytost. Někdo si dělá piercing, někdo inklinuje k určité módě, a kdo toho člověka nutí, aby inklinoval k určité módě, či kdo nutí člověka, aby měl něco zapíchnuté v nose? Jeho já. Já – Duch se projevuje navenek.

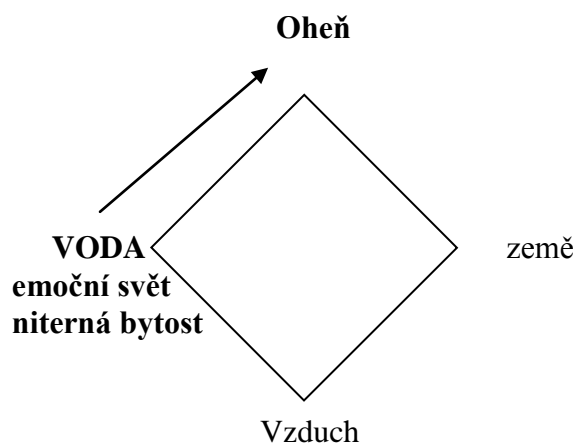
Poznámka posluchačky: Ale ti duchové jsou dva, že. Pozitivní a ten negativní.

J.P.: Ano, ale bavím se obecně. Země – fyzická bytost, která se neustále obrací ke svému já a lpí na svém já, je někdo, kdo se drží své maminky a tím vzniká egoismus. Duchu se jedná o rozmanitost. Pokud jsem fyzickou bytostí, nemám se neustále zaměstnávat svým Já, ale svojí

myslí (duši). Každá fyzická bytost, která ignoruje svoji duši a emočně lpí na svém já, dává vznik egoismu. Správné Já vzniká tehdy, když tělesná bytost projevuje svoji duši (vstupuje do myšlenkového světa), protože díky myšlenkovému světu začne vnímat rozdílnost skupin, vnímáním rozdílnosti skupin si začne uvědomovat emoce a to, že všichni mají něco společné, nějaké Já, a společné Já pro určité skupiny nakonec splynou v jedno jediné Já. Tak objevíte pravé Já. Ale jestliže neustále člověk pošilhává a drží se svého Já a zanedbává svoji duši, toto pravé Já začne být čím dál více deformované a vzniká falešné já – ego. Fyzická bytost vystupuje ze sebe směrem ven tím, že vstupuje do svět rozdílnosti a vzniká mysl – duše. Fyzický člověk má projevovat svoji duši. Díky tomu si začne uvědomovat svět emocí, svět skupin a jejich rozmanitost. Tam, kde je skupina, tam se zákonitě musí objevit něco, co je společné všem členům dané skupiny, nějaký společný střed, a nakonec zjistíte, že je jeden střed všech středů. Ale protože to je nějaký střed, který má potřebu se projevit navenek, tak pokud fyzická bytost inklinuje ke svému Já a nevidí svět rozdílnosti, toto Já se zdeformuje na nepravé, prapodivné já – ego. Takto vznikne ten negativní duch.

Z pozice skupinového, emočního světa:

Emoční svět souvisí se skupinovým životem. Je to niterná bytost:

Jak by se měla niterná, skupinová, emoční bytost projevit navenek? Tím, že projevuje střed. Pokud to pojmem na úrovni skupinového života, tento model ukazuje, proč skupina vždycky musí mít vůdce. Skupina se navenek manifestuje vůdcem. Střed – to je někdo silný, protože ve středu je nejvíce energie. U zvířat tento princip funguje přímo od Boha. Každá skupina si automaticky vytváří svého vůdce. Pokud si vezmeme emoce, ty by měly v konečném důsledku vést k tomu, že začnete projevovat a uvědomovat si svoje Já. Pokud to projevíte na úrovni vcházení dovnitř, mělo by se to projevit tak, že začnete projevovat svého Ducha. Pokud jde někdo dovnitř a neprojeví svého Ducha, tak je vidět, že nejde dovnitř, ale někam jinam anebo ne dostatečně hluboko. Když se začne projevovat Já, nějaký střed, zákonitě si začnete uvědomovat, že tento střed (oheň) má potřebu se projevovat navenek (země). Skupina (voda) se má potřebu navenek projevit tak, že si zvolí svého šéfa - krále (oheň), když má krále, začne si uvědomovat, že král se chová jako samostatná bytost (země), jedině on z té skupiny má výsadu se chovat jako svobodný a dělat si, co chce. Začne si uvědomovat, že existují rozdílné svobody a rozmanité způsoby, jak se projevovat navenek. Vy jako skupina musíte poslouchat, ale váš vůdce může dělat všechno. Když se někdo projevuje samostatně, a protipól skupiny je samostatnost, svoboda a pak si začnete uvědomovat, že existuje svět rozmanitosti, myšlenkový svět. Když jsou rozmanité kvality,

cítíte potřebu se s některými spojovat a s některými ne, tedy se automaticky startuje vznik skupinového vědomí, a tím se dostáváme k výchozímu bodu tohoto modelu.

Zde vidíte, že nebezpečí u skupiny (emočního života) je, že když skupinu vytvořila rozmanitost (mysl), a když skupina (emoční bytost) pošilhává po myslí, je to opět to malé dítě, které se drží maminky. Dospělost skupinového života (živlu vody – vcházení don nitra, emočního člověka) je to, že umí projevít svého Ducha, Individualitu, své pravé Já.

Významnost lidské mysli

My jsme momentálně ze čtyř živlů dominantně především duše, jsme mentální bytostí. Samozřejmě jsme i Duch. Jsme vše, i tělesné a emoční bytosti, ale narodili jsme se zde proto, abychom jako duše byli duší, která hledá Boha než abychom byli Bohem, který poučuje duši. Začínáme spíše z toho prvního hlediska, čili jsme duše, která hledá Boha. Jenom skrze naši duši – mysl jsme schopni poznat Boha. Když to tak je, je velkou chybou různých filozofických a duchovních směrů, že nehovoří o duši, o významnosti lidské mysli. Proto jsem začal mimo jiné v rámci pochopení lidské mysli naznačovat, že existuje hrudní a mozková mysl. Je to ale mnohem složitější. Jsou zde principy, které pramení přímo ze Života, což znamená, že tentýž princip se potom projevuje na všech úrovních, i když to přináší různé výsledky. Tentýž princip aplikovaný na mysl funguje jinak než tentýž princip aplikovaný na Ducha. Je to ale stále stejný mechanismus. Potom jsou zde další principy, jeden takový princip je: Jak nahoře, tak dole (a naopak). Další princip je. Jak u člověka, tak u Boha (a naopak). Člověk byl stvořen k obrazu Božímu, ale podle podobenství Božího. Já bych to přeložil takto: I stvořil člověka k obrazu Božímu, aby se Bůh mohl vidět v různých podobách, ale podle Božího podobenství, čili člověk byl stvořen přesně podle stejného modelu, podle kterého byl uspořádán Bůh. Co najdeme u člověka, to najdeme i u Boha a naopak. A také: Jak ve velkém, tak v malém (a naopak). Bůh je stejný ve velkém a Bůh je stejný v malém, je to tentýž Bůh, který je bezprostorový. Tento princip: Jak ve velkém, tak v malém, a jak nahoře, tak dole, musíme aplikovat na lepší pochopení mysli. Nemůžeme se spokojit jen s hrubým nástinem toho, že je zde hrudní a mozková mysl.

Budeme se nyní zabírat samotnou myslí. Tím jsem něco nyní vyčlenil. Když máte živly oheň, země, vzduch a voda, nyní vyčleňuji vzduch.

Když je země – něco samostatného, tak by se měla navenek projevit tak, že si uvědomíme vzduch (svět rozdílnosti), vodu (skupinu a rozmanitost skupin) a oheň (skrze rozmanitost skupin si začnu uvědomovat nějakou jednotu), který (tato jednotu) má potom zase potřebu se osamostatňovat a projevovat nějakým vyčleňováním.

Princip: Jak ve velkém, tak v malém: Když pracujeme se zvěrokruhem, co je pro nás to velké? Samotný zvěrokruh. Tak jako je ve velkém, musí být i v malém a to malé je pro nás jednotlivé znamení. To velké je celý zvěrokruh, který se skládá z malých částí a to, co platí pro to velké, musí platit i pro to malé. To znamená, že jestliže zvěrokruh má dvanáct částí, tak ta jedna malá část (znamení), která je obsažena ve zvěrokruhu, musí mít to samé, tedy musí mít taky dvanáct částí.

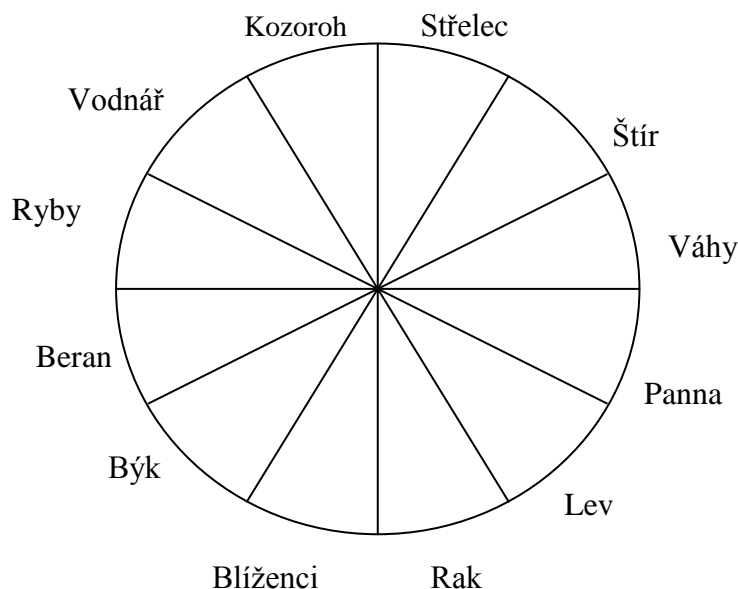
Když hovoříme o myslí, hovoříme o vzdušném živlu. Vzduch má tři znamení: Musí tam být Láska, Moudrost a Vůle. Láska – tvořivost = tvůrčí mysl – schopnost mysli přemýšlet - Vodnář. Musí tam být Moudrost, mysl, ve které je obsažena Moudrost, = mysl chápající, náš intelekt (Blíženci). Musí tam být Vůle – kvalita, která existuje a tím pádem je užitečná (Váhy).

Pokud chci hovořit o něčem existujícím, vyberu si z těch tří aspekt existence, to znamená mysl jako takovou = Váhy. Vodnář, to je již pracující mysl a Blíženci jsou mysl, která chápe. Pokud chci ale hodnotit nějakou existující skutečnost, vyberu si z tří vzdušných znamení Váhy – samotná existence mysli. Chci se bavit o mysli, protože je to mysl, pomocí které můžeme uchopit Boha.

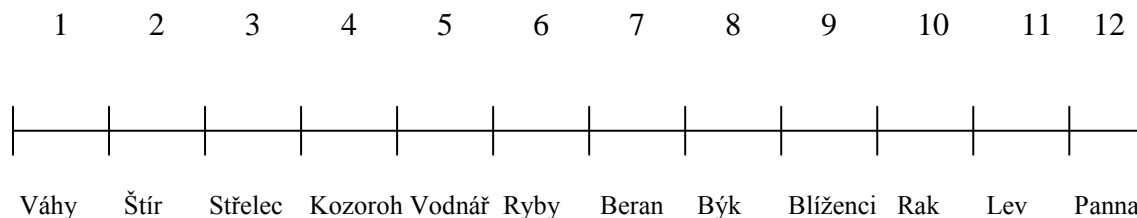
Váhy = mysl:

Když jsme si řekli, že ve velkém je dvanáct kvalit, tak v malém (1/12 zvěrokruhu) musí platit to samé, to znamená, že i Váhy musí mít dvanáct kvalit.

Zvěrokruh:

Máme jedno znamení – **Váhy** (mysl):

První část (první dvanáctina) bude Váhy a proč?

Když jsme začínali dnes od ohně, tyto principy pramení ze Života. To, co vyvěrá ze Života, má obecnou platnost a platí to pro všechno. Tento mechanismus aplikovaný pro mysl

se přesně opačně projevuje než u Ducha – Života. Abyste mohli říct, že Váhy musí začínat Váhami, musíte se nejdříve vrátit k Životu. V tomto případě je Život Duch = Oheň. Z Ohně si vezmu existenční oheň – Berana.

Máme Berana, který také samozřejmě je jedna dvanáctina, ale v této dvanáctině musí být to samé jako je v celém zvěrokruhu. Beran logicky začíná Beranem. Jestliže Beran jako znamení je počátkem zvěrokruhu, tak když si Berana rozdělím na dvanáct dílků, musím začít zase nějakým počátkem, tedy Beranem jako principem počátku.

BERAN

1	—	Beran
2	—	Býk
3	—	Blíženci
4	—	Rak
5	—	Lev
6	—	Panna
7	—	Váhy
8	—	Štír
9	—	Střelec
10	—	Kozoroh
11	—	Vodnář
12	—	Ryby

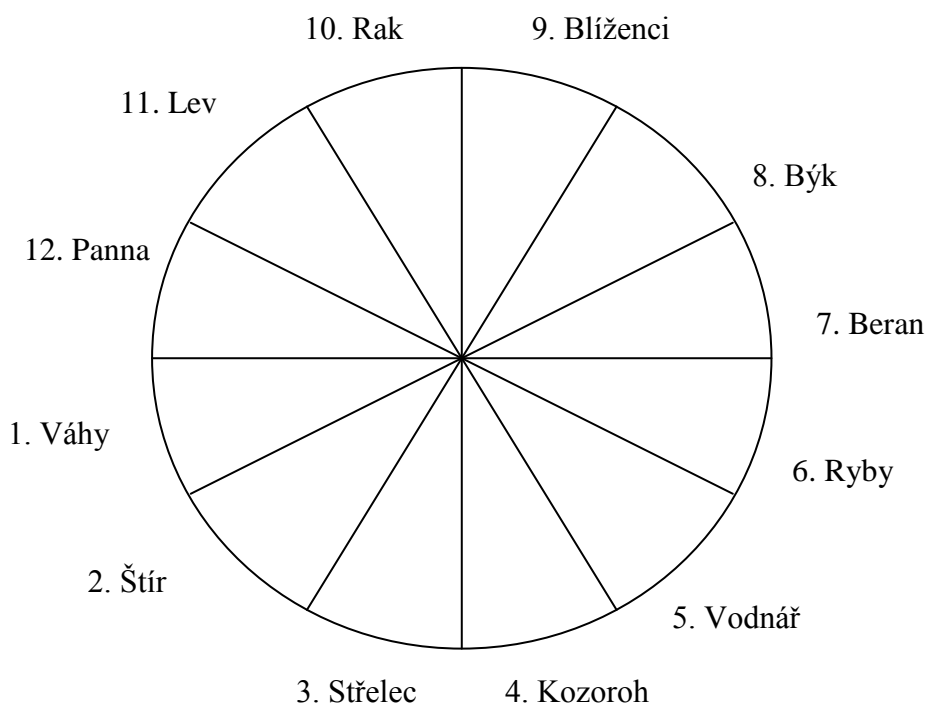
VÁHY

Váhy	—	1
Štír	—	2
Střelec	—	3
Kozoroh	—	4
Vodnář	—	5
Ryby	—	6
Beran	—	7
Býk	—	8
Blíženci	—	9
Rak	—	10
Lev	—	11
Panna	—	12

Na Beranu (jarním bodě) je vše archetypální. Tedy počátkem počátku je počátek, tedy Beran. U Berana to platí obzvláště. Řekli jsme si, že každá existující věc potřebuje svůj protipól. protipólem Berana jsou Váhy. Oheň představuje jednotu. Protipólem jednoty je rozmanitost. Rozmanitost je vzduch a zde máme zástupce vzduchu Váhy. Je splněno, že jednota má protipól v rozmanitosti? Je. Je splněno, že rozmanitost má protipól v jednotě? Je. Jestliže Beran je počátek, tento princip musí být v první řadě aplikovaný u něho, jestliže ho vnímám jako nějakou dvanáctisložkovou záležitost, první složka musí být rovněž počátek. A počátek je Beran, tak kde jinde by to mělo platit než právě u Berana. Tento Beran (již tím jemnějším dělením) potřebuje mít svůj protipól. Beran představuje jednotu a co je protipólem jednoty? Váhy. A to je ten důvod, proč Váhy musí znovu začínat Váhami. Musí být splněn mechanismus, že každá skutečnost potřebuje svůj protipól. Z duchovního hlediska je protipól současně největší vzdálenost. Zde je tato protipólnost splněna, protože jestliže rozdělím Berana na dvanáct dalších dílů, první musí být Beran a tento Beran musí mít svůj protipól. A pro Berana to jsou jediné Váhy. Jestliže druhá dvanáctina Berana je Býk, tak Býk musí mít protipól, tedy Štíra, atd. každá ta kvalita zákonitě potřebuje svůj protipól.

Když si chceme rozdělit každé znamení na ještě jemnější dělení, každá dvanáctina začíná tím samým jako je to celé znamení, tedy pokud nějaké znamení představuje určitou kvalitu, tak prvních 2,5 stupně je tato kvalita v té nejryzejší formě. Váhy můžou říct o celém svém znamení, to jsem já, ale prvních 2,5 stupňů Vah jsou Váhy v té nejčistší formě. Ten zbytek, to jsem taky já, ale tam už jsem trochu modifikovaný.

Pokud chceme hodnotit mysl (Váhy), nakreslíme si Váhy jinak. Toto je kruh, který představuje **Váhy – mysl**:

Mysl má dvanáct částí (oddělení). Když jsem říkal, že máme hrudní a mozkovou mysl, bylo to jen velice hrubé nastínění, z čeho se skládá naše mysl. Naše mysl je koncipovaná tak, že má složku, která souvisí s Váhami, má složku, která souvisí se Štírem, dále má složku,

kteřá souvisí se Střelcem, s Kozorohem, Vodnářem, Rybami, Býkem, Blíženci, Rakem, Lvem a Pannou. I když je to jedna mysl, kterou máme k dispozici, není mysl jako mysl.

Dvanáct částí mysli:

První dvanáctina mysli (Vah) je **ryzí mysl**, to je ta ryzí schopnost vnímat odlišnosti. To je nejčistší forma mysli, schopnost vnímat rozdílnosti v té nejčistší kvalitě.

Druhá část mysli je ta složka, která reaguje na vaše žádosti, je to **žádostivá mysl** (Štír).

Třetí část mysli můžeme nazvat koncepční myslí (Střelec). Je to mysl, která velice dobře reaguje na různé principy, koncepty, můžeme ji nazvat **abstraktní mysl**.

Čtvrtá část mysli souvisí s Kozorohem a je to ta část mysli, která **reaguje na vnější skutečnosti**. **Tato část se nazývá mozková mysl**. Pouze vaše mozková mysl je schopna vnímat vnější svět.

Pátá část mysli je ta část, která je velice citlivá na **proces přemýšlení** (Vodnář). Přemýšlení je výsada Vodnáře.

Šestá část mysli je vnímavá na vaše víry (Ryby). Je to ta část vaší mysli, která velice citlivě reaguje na určité pravdy.

Sedmá část mysli reaguje na přítomnost pravého Já (Beran). Zde se dostáváme na úroveň duchovní mysli.

Osmá část mysli je velice vnímavá na to, co se vám děje ve světě a **co ve světě děláte** (Býk).

Devátá část mysli je velice vnímavá na intelektuální poznatky (Blíženci) a na to, jak chápete.

Desátá část mysli je velice vnímavá na vaše emoční stavy, nálady (Rak).

Jedenáctá část mysli velice vnímá srdce a v jakém stavu je vaše duchovní srdce (Lev).

Dvanáctá část mysli je velice vnímavá na to, **jakým způsobem jste schopni vnímat, jak se projevuje inteligence ve vnějším světě (Panna)**. Tato část mysli je vaše rozumnost. Takový člověk je rozumný, protože reaguje na nějakou inteligenci, která se projevuje praktickým způsobem.

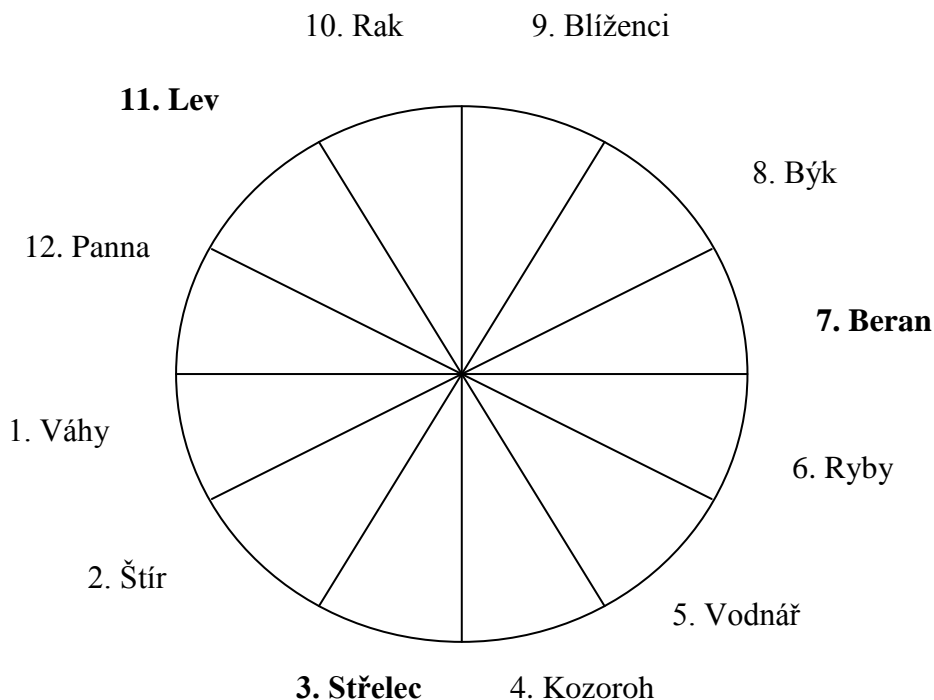
Vidíte, že to není tak jednoduché, obzvláště, když většina lidí považuje mysl za nedůležitou a upřednostňují tělo. Nechápu, že tím, že používají mysl, hýbou svým životem, protože tělo nemůže nic udělat bez mysli.

Zde vidíte, že mysl má svá oddělení, které mají specifickou funkci. V osmé části mysli mohou být myšlenky, které mají schopnost se projevit navenek nějakými ději. Býk je o projevení se navenek nějakou činností, a pokud budete pozitivně myslet o svém životě, projeví se to touto částí vaší mysli. A zase ten, který používá pouze tuto dvanáctinu mysli a pozitivně myslí, ale nepoužívá další části mysli, může mít problémy, protože není schopen reagovat na další věci.

Ne celá mysl chápe duchovní pravdy. Pouze určitá část mysli se zabývá duchovními pravdami (Střelec – 3.část), zde jsou ti filozofové, Sokrates atd. Ve 4 části mysli jsou zase myšlenky o vnějším světě.

Pokud se snažíme chápat, že je to mysl, která je naším nástrojem, jak se dopracovat k Bohu, našemu pravému Já, měly by nás v první řadě zajímat tyto tři složky naší mysli: Lev, Beran a Střelec:

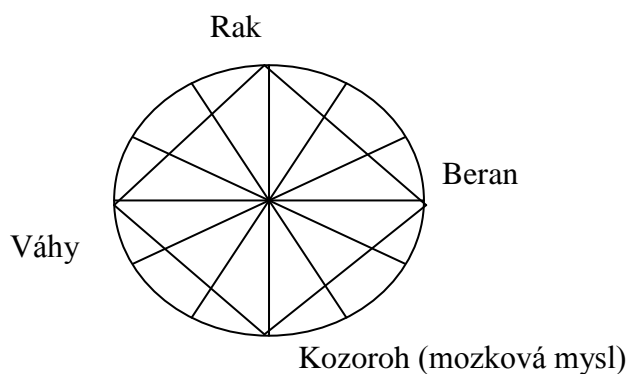
Váhy:

Ne celá mysl, ale jen tyto tři složky jsou schopny vnímat Boha (Lev, Beran a Střelec). Sedmá část naší mysli je schopna vnímat přítomnost Boha (Beran), jedenáctá část naší mysli je schopna vnímat jeho Lásku (Lev), a třetí část naší mysli je schopna vnímat jeho Moudrost (Střelec).

Zde je znázorněna mysl se všemi aspekty. Chtěl bych to nyní vysvětlit v souvislosti s hrudní a mozkovou myslí. Pro samotný prožitek Boha je ale nutno sestoupit z mozkové mysli do hrudní mysli. nyní se nebudeme zabírat plností naší mysli, ale vybereme si její existenční zástupce: Váhy, Raka, Berana Kozoroha:

Váhy – mysl:

Mysl má část, která představuje samotnou čistou mysl, naši ryzí duši (Váhy).

Mysl má dále část, která reaguje na niterné skutečnosti a pocity (Rak).

Mysl má dále tu část, která je schopna vnímat přítomnost Ducha - pravého Já (Beran).

Mysl má dále část, která je schopna vnímat vnější svět (Kozoroh).

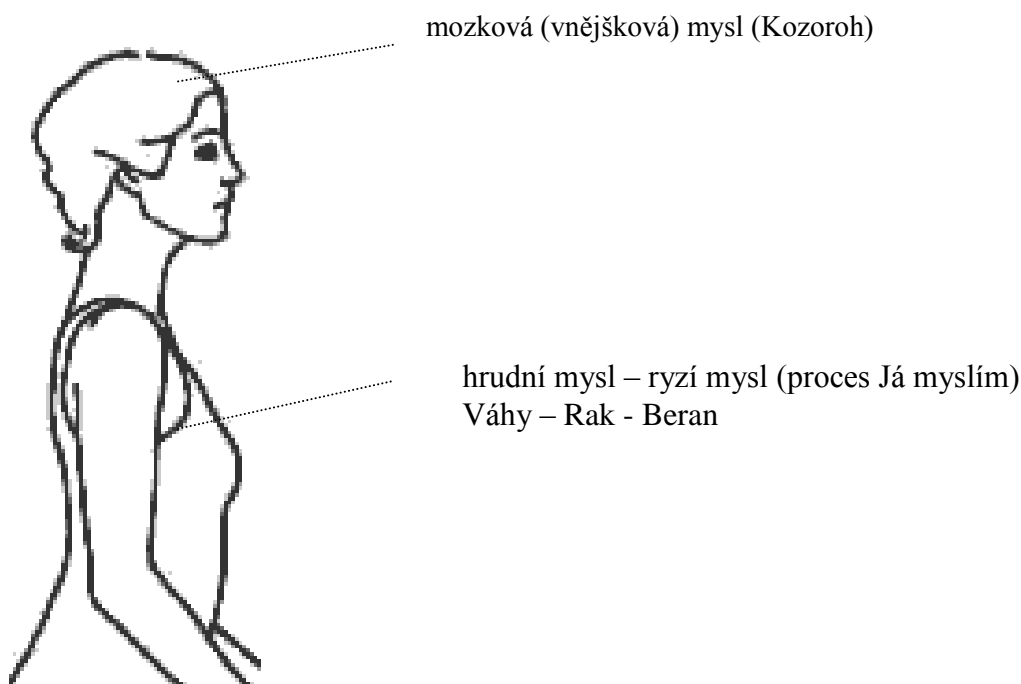
Když jsem hovořil o mozkové mysli, tento termín jsem aplikoval na tu část mysli, která si uvědomuje vnější svět.

Je čtvrtá část Vah (Kozoroh) mysl? Je, ale je to jen součást mysli. Jaká je její funkce? Mysl má schopnost vnímat rozdíly a tato část mysli vnímá speciálně věci ve hmotném světě, což je nezbytná součást mysli. Jestliže je ve zvěrokruhu znamení Kozoroha (proces zvnějškování, uvědomování si vnějších kvalit), zákonitě v mysli musí být složka, která si uvědomuje rozdíly mezi vnějšími skutečnostmi. Většina lidí žije dominantně v této části mysli. Kozoroh jako čtvrtá složka naší mysli je mozková mysl.

Když jsem hovořil o hrudní mysli, hovořil jsem o těch zbývajících třech složkách (Váhy, Rak a Beran).

Poznámka posluchačky: Tak to je přesilovka, ne?

J.P.: Jen do počtu. Nyní to hodnotím jen na existenční rovině. Nyní jen rozvádím termíny, které jsem zavedl – hrudní a mozková mysl a vidíme, že to není tak jednoduché.

Ta část mysli, která má na starosti vnímat rozdílnost vnějších skutečností, je ta část Vah, která souvisí s Kozorohem, která sídlí v hlavě.

1. Aktivace ryzí mysli v hrudi:

Ta část mysli, **první dvanáctina Vah**, ryzí mysl sídlí v hrudi. To je to, když jsem vám říkal, že máme dýchat, vnímat dýchání a tím se usadíme v hrudi (pozornosti) a potom si

máme v hrudi opakovat myšlenku: Já myslím. Pocit dýchání se přemění pocitově, že je zde někdo, kdo myslí. Je to snaha vyvolat ryzí mysl.

2. Aktivace emoční mysli v hrudi:

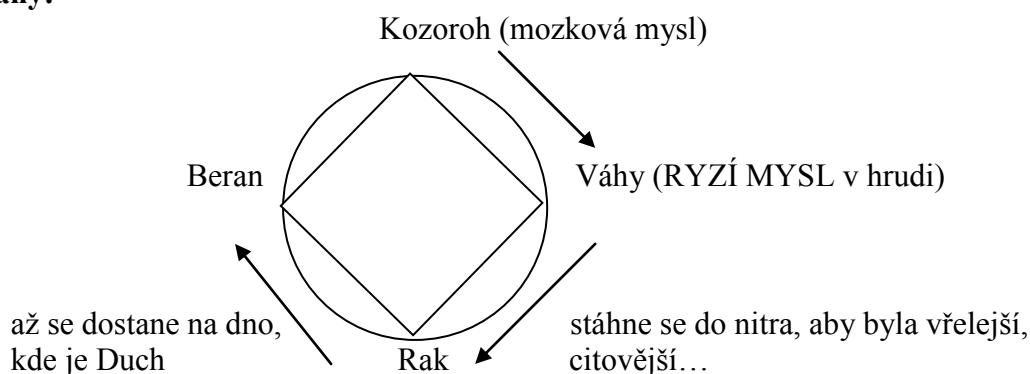
Potom by se měla aktivovat ta část mysli, která je emočně a citově hodně nabitá a je vnímavá na pocity. Aktivací emoční mysli (**desáté dvanáctiny Vah - Raka**) se začne tato čistá, ryzí mysl dostávat čím dál hlouběji.

3. Aktivace duchovní složky mysli v hrudi:

Až nakonec, když se tato mysl dostane dostatečně hluboko, dá se říct, že na samé dno, dostává se do kontaktu s Duchem – Bohem a tehdy je schopna vnímat přítomnost Boha v sobě. To je **aktivace sedmé dvanáctiny mysli (Vah) – Berana**.

Tento proces probíhá takto:

Váhy:

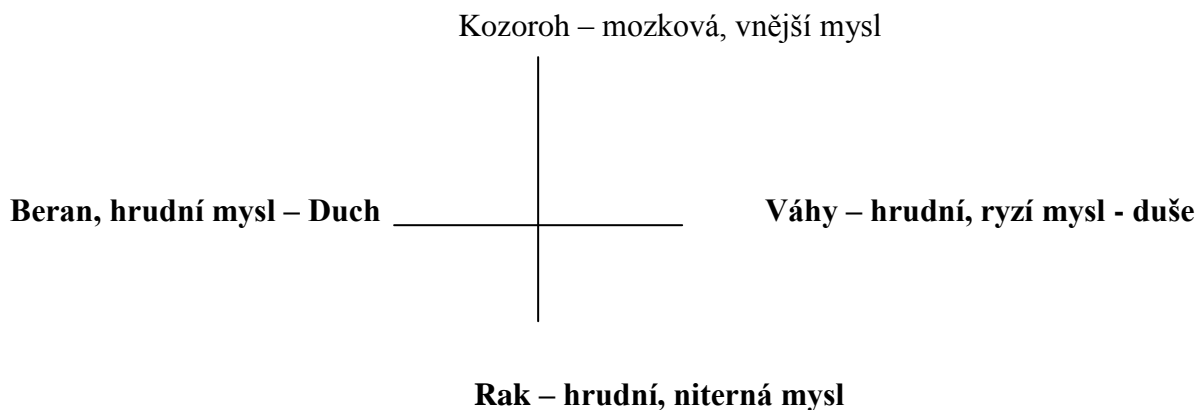

Kozoroh – to je naše vnějšková (mozková) mysl.

Potom existuje čistá, ryzí mysl, která je schopna vnímat rozdíly, rozdílnost mysli (Váhy). Tato ryzí mysl musí vyvolat citovou mysl (Raka) a vnímat rozdílnost různých niterných pocitů.

Skrze niterné pocity se musí dostat do nejhlubší úrovně na své samotné dno.

Teprve duchovní část mysli (Beran) je schopna vnímat přítomnost ohně – Ducha.

U většiny lidí je výchozí situace taková, že se nacházejí pouze v mozkové mysli (Kozoroh), je ale třeba se zaměřit na ryzí mysl (Váhy), která sídlí v hrudi, tuto ryzí mysl je

třeba začít prohlubovat (Rak) a táhnout ji více do nitra, kde se musí stát čím dál vřelejší a citovější a až se mysl stane hodně citlivá, dostává se na samotné dno sebe sama, kde teprve je schopna vnímat přítomnost Ducha – Boha. Připomínám, že nyní nehodnotíme jednotlivá znamení, ale různé úseky (specializovaná oddělení) jedné a té samé mysli (Vah). Každé toto oddělení je určeno k něčemu jinému.

Vlastní horoskop a funkce Vah v něm:

Člověk může jít více do detailů pochopení své duše. Mám Jupitera (vládce ASC), což je nějaká duchovní Moudrost, filozofie, na 29,29 Vah. Váhy je mysl jako taková. Jupiter tedy stojí na poslední části Vah, tedy to je část Vah, která si uvědomuje Pannu. Je to ta mysl, která se snaží ve vnějším světě vnímat nějakou inteligenci, která se dotýká nějakých duchovních pravd. Je to ta část mysli, která vnímá jednotlivé separované pravdy. A země je vnější svět, možnost se projevit navenek. Pokud má někdo Jupitera ve dvanácté části Vah, což je mysl, která vnímá projevy se intelligence navenek (Panna), tak má člověk potřebu nějak tyto duchovní pravdy ventilovat ven. (Pozn. Kdysi si Olga Paříková všimla, že mnoho učitelů mělo Slunce v Panně.) A Sabiánský symbol posledního stupně Vah je:

29 - 30 Vah: Tři hromádky vědomostí na filozofově hlavě. Klíčová poznámka: Naplnění člověkovy síly porozumět věcem, ať už se pohybuje na jakékoliv rovině. Klíčové slovo: Celistvý přístup k vědění. Výklad: Skutečný filozof je člověk, který je schopen pochopit, nejenom vědět. není to člověk vědy. Číslo tři symbolizuje naplnění filozofického pochopení.

Quaoar mám na 16,18 Vah. To je sedmá část Vah a je to ta část, která je schopna vnímat přítomnost svého Já. Pokud má Quaoar vysoce transformační účinek, často vyvolává silné traumatizující události v životě, to znamená, že skrze nějaká traumata se aktivuje nejhlubší rovina mysli, která je schopna si uvědomovat Ducha. Když mi zemřel bratr, v té době jsem dostal knihu Neosobní život, který mne přivedl k uvědomění si Já.

Luna (představitel emotivity) v mém případě je na 5,19 Blíženců. Blíženci je schopnost vnímat rozdílnost různých inteligencí, což je schopnost porovnávat různá moudra a vnímat rozdílnost jednotlivých pravd. Luna je ve třetí části Vah, tedy je to intelekt, který chápe srdce, samotný střed lidské bytosti (část Střelec). To by také odpovídalo tomu, proč Luna citlivě reaguje na pravdy ohledně srdce a také to, že v rámci skupiny se snaží nějak intelektuálně pracovat na pochopení podstaty srdce. To by odpovídalo tomu, proč je zde tato astrotheologie.

Pokud někdo nemá žádné prvky ve vzdušných znameních, musí brát v úvahu vládce těchto znamení.

Pokud mám Venuši (vládce Vah) a obecně se vším všudy vládce Vah je na 19,20 Vodnáře a tedy se obecně zaměřuje na mentální procesy přemýšlení a tedy je moje mysl hodně laděna přemýšlivým způsobem. Je to Vodnář a ta část Vodnáře, která souvisí s Pannou. Moje mysl je laděna přemýšlivým způsobem a toto přemýšlení se týká toho, jak projevit nějakou inteligenci, Moudrost. tato složka mé mysli také přemýšlí neustále nad pravdami, které se projevují v vnějším světě.

Můj Mars (princip nějaké skupinové činnosti a princip touhy) stojí na 6,20 Vodnáře. Co se týče skupinové činnosti toho, co ve mně vyvolává touhy, je Vodnář – přemýšlení a je to třetí část Vodnáře, což souvisí s Beranem. Toto postavení hovoří o tom, že je to skupinová činnost, která se zabývá přemýšlením o Já. To, co mám ve svém horoskopu, cítím, že to tak i funguje.

Tento model rozdělení Vah vám taky vysvětluje, když jste někdy v náladě, kdy máte cítit přítomnost Ducha a cítíte ho lehce a někdy vám to nejde vůbec. Záleží na tom, v jaké jste ten den kondici a jaká ta část mysli je dominantně aktivovaná.

Pozn. posluchačky: Ano, s čím se člověk vlastně spojuje.

Poznámka:

Po nějaké době jsem se nyní díval do druhého dílu VEJ – J.Lorbera a tím narážím na dogmatické oficiální křesťanství, které udělalo z Ježíše kult Ježíše. A v knize říkal Ježíš lidem: „Mne jako osoby si nevšímejte. To, co Já dělám, nedělám já, jakožto člověk z masa a kostí, to dělá můj Duch. Má tělesná podoba není důležitá, všímejte si mého Ducha a ne mého těla.“

Více na www.astrotheologie.wz.cz